

[Fibiger.]

altid været saa stor Lydhørhed over for dette Ønske — det kan jo være, det kommer nu —, og de to Ting staar jo egentlig en Del i Forbindelse med hinanden, at man sørger for, at det, der avles paa Jorden, koster noget. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Paa hvilken Maade?). Ved at man laver en Kornlov, højtærede Minister, saa at Produktionsprisen kan komme frem.

Man ser jo, at der har været meget stærk Efterspørgsel efter Penge til at foretage Grundforbedring, baade det Tilskud, der ydes fra Statens Side, og det Laan, der sættes ind foran alle andre Prioriteter. Det forbavser mig noget, da det kun er to Maaneder, siden vi vedtog den sidste Lov, at de 15 Mill. Kr., som blev stillet til Raadighed dengang, allerede nu er opbrugt. Er det ikke noget betænkeligt at blive ved at yde et saa stort Tilskud, som man hidtil har gjort fra Statens Side, som en Trediedel? Jeg tror, man maa tænke lidt nærmere over, om man skal gaa ind i en saadan fast Lovgivning, som det jo nu vil blive, naar man forhøjer Beløbene paa den Maade, som sket er, og stadig yder Tilskud paa $\frac{1}{3}$. Derfor maa jeg sige, at inden mit Parti kan tage Stilling til, om vi skal gaa videre ad den her anviste Vej, maa vi have nøje undersøgt, hvordan Forholdene ligger med de Laan, der er ydet, og de Tilskud, der er givet i den Periode, der er forløbet, siden vi vedtog den sidste Lov. For nødig skulde det gaa saadan, at man ved at give dette Tilskud paa $\frac{1}{3}$ kom ind i en Lovgivning, som gjorde, at det blev nødvendigt, at Staten ogsaa paa alle mulige andre Omraader, hvor der skulde skaffes Arbejde, skulde give $\frac{1}{3}$ i Tilskud. Paa den Maade tror jeg man lett kom ud i Uføre, hvor man vilde blive siddende fast.

Paa nuværende Tidspunkt skal jeg ikke sige meget om Sagen, kun dette, at vi er villige til i et Udvalg at arbejde med den og faa saa mange Oplysninger frem som muligt — det antager jeg, Ministeren er villig til at medvirke ved — angaaende de Grundforbedringer, der er foretaget; vi maa undersøge, hvordan Rentabiliteten er, og om der kan tænkes yderligere at kunne foretages noget, saa at Rentabiliteten bliver bedre, og om man i det hele taget skal fortsætte med en Lovgivning, hvorefter man giver Tilskud, eller det kun skal være Laan. Den Forandring, som Ministeren stiller Forslag om i den første Paragraf, hvorefter Pengene kan laanes i Banker og Sparekasser, synes jeg virker tiltalende. Men Oplysninger maa indhentes og Undersøgelser

finde Sted, inden vi kan tage endelig Stilling til, om man kan fortsætte i Grundforbedringslovens hidtidige Aand.

Jørgen Jørgensen: Det har undret mig i høj Grad at høre, at de ærede Ordførere for Venstre og de Konservative stiller sig, som de gør over for en Fortsættelse af Grundforbedringsloven. Nu har man, saa længe Grundforbedringsloven har eksisteret, overalt i Landbrugskredse og for øvrigt ogsaa i andre Kredse af Befolkningen været enig om, at det Bidrag til Fremme af Beskæftigelsen, der blev ydet gennem Grundforbedringsloven, dels ved Fremskaffelse af billig Laan, dels ved et direkte Tilskud, var en af de virkningsfuldeste Foranstaltninger, der var gennemført over for Krisen her i Landet, og saa kommer man nu fra de to Partiers Side og erklærer sig meget betænkelig ved at fortsætte. Jeg maa sige, at det undrer mig i allerhøjeste Grad. Der er overhovedet ikke Tvivl om, at det danske Landbrug staar parat til at udnytte de Midler, der her stilles til Raadighed, paa en Maade, som baade Landbruget og hele Samfundet er vel tjent med, fordi Pengene anvendes til produktive Formaal, hvorigennem en Forrentning af den Kapital, der sættes i dette Arbejde, er saa nogenlunde sikret. Det, der har været Utilfredshed med inden for Landbruget, er, at der ikke har været Penge nok. Jeg har ikke hørt, at der nogen Steder var Utilfredshed med Loven, som den var vedtaget, og jeg har da ogsaa hidtil forstaaet det saaledes, at naar man gav et direkte Tilskud for at faa dette Arbejde udført, var det netop for paa dette Tidspunkt, hvor det er saa nødvendigt for Samfundet at skabe øgede Beskæftigelsesmuligheder, at animere til at faa udført Arbejde, som ellers ikke vilde blive udført. Jeg tror, at de Krav, der er fremsat om at faa Del i Grundforbedringslaanene, har været et stærkt Udtryk for den Stemning, der raader i Landbrugskredse, et Udtryk for, at man ser med megen Tilfredshed paa den Lovgivning, man her er inde paa, og jeg vil dog meget nødig tro, at de to Partier nu vil gøre det umuligt for en Række Mennesker, der har regnet med at skulle have Grundforbedringsarbejde udført, at faa det Arbejde, som maaske allerede er planlagt, udført ved at nægte den Bevilling, der her er Tale om.

Ministerens Forslag om, at man nu skal kunne optage Laan i Banker og Sparekasser, saaledes at man vil være i Stand til med det samme Beløb stillet til Raadighed fra Statens Side at faa adskilligt mere Arbejde udført, end Tilfældet